

33

בחוקתי Bechukotai

Leviticus 26:3-27:34

- אם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם: 3 If you follow My laws and faithfully observe My commandments,
- וְנָתַתִּי גֶשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: 4 I will grant your rains in their season, so that the earth shall yield its produce and the trees of the field their fruit.
- וְהָשִׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשָּׁיג אֶת־זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לֶחֶמְכֶם לְשֹׂבַע וְיִשְׁבַּתֶּם לְבֶטַח בְּאֶרְצְכֶם: 5 Your threshing shall overtake the vintage, and your vintage shall overtake the sowing; you shall eat your fill of bread and dwell securely in your land.
- וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהַשִּׁבְתִּי חִיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא־תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם: 6 I will grant peace in the land, and you shall lie down untroubled by anyone; I will give the land respite from vicious beasts, and no sword shall cross your land.
- וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב: 7 [Your army] shall give chase to your enemies, and they shall fall before you by the sword.
- וּרְדֹפוּ מֵכֶם חֲמֵשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מֵכֶם רִבְבָה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב: 8 Five of you shall give chase to a hundred, and a hundred of you shall give chase to ten thousand; your enemies shall fall before you by the sword.
- וּפָנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּמַּתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: 9 I will look with favor upon you, and make you fertile and multiply you; and I will maintain My covenant with you.
- וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ: 10 You shall eat old grain long stored, and you shall have to clear out the old to make room for the new.
- וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אִתְּכֶם: 11 I will establish My abode in your midst, and I will not spurn you.
- וְהָיִיתִי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: 12 I will be ever present in your midst: I will be your God, and you shall be My people.
- אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהֵיטָל לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עֲלֵכֶם וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמָמִיּוֹת: 13 I am your God who brought you out from the land of the Egyptians to be their slaves no more, who broke the bars of your yoke and made you walk erect.
- וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: 14 But if you do not obey Me and do not observe all these commandments,
- וְאִם־בְּחֻקֹּתַי תִּמְאֹסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְחִי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהִפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי: 15 if you reject My laws and spurn My rules, so that you do not observe all My commandments and you break My covenant,

- אֶפְיֹאֲלִי אֶעֱשֶׂה־נָּא לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־הַשְׁחָפָת
וְאֶת־הַקְלָחַת מַכְלוֹת עֵינַיִם וּמַדִּיבַת נֶפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לָרֵיק וּזְרַעְכֶּם
וְאָכְלֶהוּ אֹיְבֵיכֶם:
- 16 I in turn will do this to you: I will wreak misery upon you—consumption and fever, (consumption and fever Precise nature of these ills is uncertain.) which cause the eyes to pine and the body to languish; you shall sow your seed to no purpose, for your enemies shall eat it.
- וְנִתַּחֲתִי פָנַי בָּכֶם וְנִגְפַתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וּרְדּוּ בְכֶם שְׁנֵאֵיכֶם
וְנִסְתָּם וְאֵין־רֹדֶף אֶתְכֶם:
- 17 I will set My face against you: you shall be routed by your enemies, and your foes shall dominate you. You shall flee though none pursues.
- וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְיִסְפַּתִּי לִי־סִרָה אֶתְכֶם שִׁבְעַ
עַל־חַטָּאתֵיכֶם:
- 18 And if, for all that, you do not obey Me, I will go on to discipline you sevenfold for your sins,
- וְשִׁבַּרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֲזָכֶם וְנִתַּחֲתִי אֶת־שְׁמִיכֶם כְּבַרְזִל וְאֶת־אֲרָצְכֶם
כְּנָחֶשֶׁה:
- 19 and I will break your proud glory. I will make your skies like iron and your earth like copper,
- וְתֵם לָרֵיק כֹּחְכֶם וְלֹא־תִתֶּן אֲרָצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן
פְּרִיָּו:
- 20 so that your strength shall be spent to no purpose. Your land shall not yield its produce, nor shall the trees of the land yield their fruit.
- וְאִם־תִּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹו לְשִׁמְעֵי לִי וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מְלָה
שִׁבְעַ כְּחַטָּאתֵיכֶם:
- 21 And if you remain hostile toward Me and refuse to obey Me, I will go on smiting you sevenfold for your sins.
- וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיֵּי הַשָּׂדֶה וְשִׁכְלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתִהָ
אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנִשְׁמֹו דְרָכֵיכֶם:
- 22 I will loose wild beasts against you, and they shall bereave you of your children and wipe out your cattle. They shall decimate you, and your roads shall be deserted.
- וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִנְסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי:
- 23 And if these things fail to discipline you for Me, and you remain hostile to Me,
- וְהִלַּכְתִּי אֶפְיֹאֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שִׁבְעַ
עַל־חַטָּאתֵיכֶם:
- 24 I too will remain hostile to you: I in turn will smite you sevenfold for your sins.
- וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִלְמָה נֶקֶם־בְּלִית וְנִאָּסַפְתֶּם אֶל־עֲרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי
דָּבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד־אֹיְבֵי:
- 25 I will bring a sword against you to wreak vengeance for the covenant; and if you withdraw into your cities, I will send pestilence among you, and you shall be delivered into enemy hands.
- בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה־לֶּחֶם וְאֶפֶּוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחֲמֶכֶם בְּתִנּוּר אֶחָד
וְהִשְׁיִבּוּ לַחֲמֶכֶם בְּמִשְׁקָל וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ:
- 26 When I break your staff of bread, ten women shall bake your bread in a single oven; they shall dole out your bread by weight, and though you eat, you shall not be satisfied.
- וְאִם־בִּזְאֹת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי:
- 27 But if, despite this, you disobey Me and remain hostile to Me,
- וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת־קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶפְיֹאֲנִי שִׁבְעַ
עַל־חַטָּאתֵיכֶם:
- 28 I will act against you in wrathful hostility; I, for My part, will discipline you sevenfold for your sins.
- וְאָכַלְתֶּם בָּשָׂר בְּנֵיכֶם וּבָשָׂר בְּנִתֵיכֶם תֹּאכְלוּ:
- 29 You shall eat the flesh of your sons and the flesh of your daughters.

- 30 I will destroy your cult places and cut down your incense stands, and I will heap your carcasses upon your lifeless fetishes. I will spurn you.
- והשמדתי את־במותיכם והכרתי את־חמניכם ונתתי את־פגריכם על־פגרי גליליכם וגעלה נפשׁי אתכם:
- 31 I will lay your cities in ruin and make your sanctuaries desolate, and I will not savor your pleasing odors.
- ונתתי את־עריכם חרבה והשמותי את־מקדשיכם ולא אריח בריח ניהחכם:
- 32 I will make the land desolate, so that your enemies who settle in it shall be appalled by it.
- והשמותי אני את־הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה:
- 33 And you I will scatter among the nations, and I will unsheath the sword against you. Your land shall become a desolation and your cities a ruin.
- ואתכם אזור בגולם והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שמה ועריכם יהיו חרבה:
- 34 Then shall the land make up for its sabbath years throughout the time that it is desolate and you are in the land of your enemies; then shall the land rest and make up for its sabbath years.
- אז תרצה הארץ את־שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את־שבתותיה:
- 35 Throughout the time that it is desolate, it shall observe the rest that it did not observe in your sabbath years while you were dwelling upon it.
- כל־ימי השמה תשבת את אשר לא־שבתה בשבתותיכם בשבתותם עליה:
- 36 As for those of you who survive, I will cast a faintness into their hearts in the land of their enemies. The sound of a driven leaf shall put them to flight. Fleeing as though from the sword, they shall fall though none pursues.
- והנשארים בכם והבאתי מרח בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נחף ונסו מנסת־חרב ונפלו ואין רדף:
- 37 With no one pursuing, they shall stumble over one another as before the sword. You shall not be able to stand your ground before your enemies,
- וכשלו איש־באחיו כמפני־חרב ורדף אין ולא־תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
- 38 but shall perish among the nations; and the land of your enemies shall consume you.
- ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
- 39 Those of you who survive shall be heartsick over their iniquity in the land of your enemies; more, they shall be heartsick over the iniquities of their forebears;
- והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
- 40 and they shall confess their iniquity and the iniquity of their forebears, in that they trespassed against Me, yea, were hostile to Me.
- והתוודו את־עונם ואת־עון אבתם במעלם אשר מעל־ובי ואף אשר־הלקו עמי בקרי:
- 41 When I, in turn, have been hostile to them and have removed them into the land of their enemies, then at last shall their obdurate (obdurate Others “uncircumcised”; lit. “blocked.”) heart humble itself, and they shall atone for their iniquity.
- אף־אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או־אז יכנע לבבם העלל ואז ירצו את־עונם:
- 42 Then will I remember My covenant with Jacob; I will remember also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham; and I will remember the land.
- וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

- 43 For the land shall be forsaken of them, making up for its sabbath years by being desolate of them, while they atone for their iniquity; for the abundant reason that they rejected My rules and spurned My laws.
- 44 Yet, even then, when they are in the land of their enemies, I will not reject them or spurn them so as to destroy them, annulling My covenant with them: for I am their God.
- 45 I will remember in their favor the covenant with the ancients, whom I freed from the land of Egypt in the sight of the nations to be their God: I, am their God.
- 46 These are the laws, rules, and instructions that were established, through Moses on Mount Sinai, with the Israelite people.

27

- 1 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 2 Speak to the Israelite people and say to them: When any party explicitly (explicitly Cf. note at Lev. 22.21.) vows to the equivalent for a human being,
- 3 the following scale shall apply: If it is a male from twenty to sixty years of age, the equivalent is fifty shekels of silver by the sanctuary weight;
- 4 if it is a female, the equivalent is thirty shekels.
- 5 If the age is from five years to twenty years, the equivalent is twenty shekels for a male and ten shekels for a female.
- 6 If the age is from one month to five years, the equivalent for a male is five shekels of silver, and the equivalent for a female is three shekels of silver.
- 7 If the age is sixty years or over, the equivalent is fifteen shekels in the case of a male and ten shekels for a female.
- 8 But if one cannot afford the equivalent, that person shall be presented before the priest, and the priest shall make an assessment; the priest shall make the assessment according to what the vower can afford.
- והאֲרֵץ תַּעֲזֹב מֵהֶם וְתָרַץ אֶת־שְׁבַת־הָיָהּ בְּהִשְׁמָהּ מֵהֶם וְהֵם יִרְצּוּ אֶת־עֲוֹנָם יָעַן וּבִלְעֹן בְּמִשְׁפָּטִי מֵאֲסוּ וְאֶת־חֻקֹּתִי גָעַלָה נַפְשָׁם:
- וְאַף־גַּם־זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא־מִאֲסַתִּים וְלֹא־גָעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
- וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה:
- אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בְּיָדוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה:
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא נָדָר בְּעַרְכּוֹ נִפְשֹׁת לַיהוָה:
- וְהָיָה עֲרָכָךְ הַזִּכָּר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־שֵׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֲרָכָךְ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
- וְאִם־נִקְבָּהּ הִיא וְהָיָה עֲרָכָךְ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל:
- וְאִם מִבֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֲרָכָךְ הַזִּכָּר עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים:
- וְאִם מִבֶּן־חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עֲרָכָךְ הַזִּכָּר חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקָבָה עֲרָכָךְ שְׁלֹשָׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף:
- וְאִם מִבֶּן־שֵׁשִׁים שָׁנָה וְעַד־אִם־זָכָר וְהָיָה עֲרָכָךְ חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִים שֶׁקֶל וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵה שֶׁקֶלִים:
- וְאִם־מֶה הוּא מֵעֲרָכָךְ וְהִעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהִעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָד הַנָּדָר יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן:

- 9 ואם־בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן
ממנו ליהוה יהיה־קדש:
- 10 לא יחליפנו ולא־ימיר אתו טוב ברע או־רע בטוב ואם־המר ימיר
בהמה בבהמה והיה־הוא ותמורתו יהיה־קדש:
- 11 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את־הבהמה לפני הכהן:
- 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן כן יהיה:
- 13 ואם־נאל יגאלנה ויסף חמישתו על־ערך:
- 14 ואיש כי־יקדש את־ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב
ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום:
- 15 ואם־המקדש יגאל את־ביתו ויסף חמישית כסף־ערך עליו
והיה לו:
- 16 ואם | משדה אחזתו יקדש איש ליהוה והיה ערך לפי זרעו
זרע תמר שעלים בחמשים שקל כסף:
- 17 אם־משנת היכל יקדש שדהו כערך יקום:
- 18 ואם־אחר היכל יקדש שדהו וחשב־לו הכהן את־הכסף על־פי
השנים הנותרות עד שנת היכל ונגרע מערך:
- 19 ואם־נאל יגאל את־השדה המקדש אתו ויסף חמישית כסף־ערך
עליו וקם לו:
- 20 ואם־לא יגאל את־השדה ואם־מכר את־השדה לאיש אחר לא יגאל עוד:
- 21 והיה השדה בצאתו ביכל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה
אחזתו:
- 22 ואם את־שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדש ליהוה:
- 9 If [the vow concerns] any animal that may be brought as an offering to הוה, any such that may be given to הוה shall be holy.
- 10 One may not exchange or substitute another for it, either good for bad, or bad for good; if one does substitute one animal for another, the thing vowed and its substitute shall both be holy.
- 11 If [the vow concerns] any impure animal that may not be brought as an offering to הוה, the animal shall be presented before the priest,
- 12 and the priest shall assess it. Whether high or low, whatever assessment is set by the priest shall stand;
- 13 and if one wishes to redeem it, one-fifth must be added to its assessment.
- 14 If any party consecrates a house to הוה, the priest shall assess it. Whether high or low, (high or low Lit. "good or bad.") as the priest assesses it, so it shall stand;
- 15 and if the one who has consecrated the house wishes to redeem it, one-fifth must be added to the sum at which it was assessed, and then it shall be returned.
- 16 If any party consecrates to הוה any land-holding, its assessment shall be in accordance with its seed requirement: fifty shekels of silver to a omer of barley seed.
- 17 If the land is consecrated as of the jubilee year, its assessment stands.
- 18 But if the land is consecrated after the jubilee, the priest shall compute the price according to the years that are left until the jubilee year, and its assessment shall be so reduced;
- 19 and if the one who consecrated the land wishes to redeem it, one-fifth must be added to the sum at which it was assessed, and it shall be passed back.
- 20 But if the one [who consecrated it] does not redeem the land, and the land is sold to another party, it shall no longer be redeemable:
- 21 when it is released in the jubilee, the land shall be holy to הוה, as land proscribed; it becomes the priest's holding.
- 22 If one consecrates to הוה land that was purchased, which is not one's land-holding,

- 23 וְחִשְׁבֵּי־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מִכְסֵּת הָעֶרְכָּךְ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן
אֶת־הָעֶרְכָּךְ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה:
- 24 בְּשָׁנַת הַיָּבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לְאִשְׁרֵי קִנְיָהּ מֵאִתּוֹ לְאִשְׁרֵי־לוֹ אֲחֻזָּת
הָאָרֶץ:
- 25 וְכָל־עֶרְכָּךְ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל:
- 26 אֶרֶב־בָּכּוֹר אֲשֶׁר־יִבְכֹּר לַיהוָה בַּבְּהֵמָה לֹא־יִקְדָּשׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר
אִם־שֶׂה לַיהוָה הוּא:
- 27 וְאִם בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וַיִּסַּף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא
יִגָּאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכָּךְ:
- 28 אֶרֶב־כָּל־יִחְרָם אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם וּבְהֵמָה
וּמִשְׁדֶּה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל־יִחְרָם קֹדֶשׁ־קֹדֶשִׁים הוּא
לַיהוָה:
- 29 כָּל־יִחְרָם אֲשֶׁר יִחְרַם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוּמָת:
- 30 וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה:
- 31 וְאִם־יִגָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו:
- 32 וְכָל־מַעֲשֵׂר בָּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֹּׁבֵט הָעֹשִׂי־לִי
יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לַיהוָה:
- 33 לֹא יִבְקֹר בֶּן־טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְרִנּוּ וְאִם־הִמָּר יִמְרִנּוּ וְהִזְהִי־הוּא
וּתְמוֹרָתוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל:
- 34 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָרַם סִינַי:
- the priest shall compute the proportionate assessment up to the jubilee year, and the assessment shall be paid as of that day, a sacred donation to יהוה.
- In the jubilee year the land shall revert to the one from whom it was bought, whose holding the land is.
- All assessments shall be by the sanctuary weight, the shekel being twenty gerahs.
- A firstling of animals, however, which—as a firstling—is יהוה's, cannot be consecrated by anybody; whether ox or sheep, it is יהוה's.
- But if it is of impure animals, it may be ransomed at its assessment, with one-fifth added; if it is not redeemed, it shall be sold at its assessment.
- But of all that anyone owns, be it human or beast or land-holding, nothing that has been proscribed for יהוה may be sold or redeemed; every proscribed thing is totally consecrated to יהוה.
- No human being who has been proscribed can be ransomed: that person shall be put to death.
- All tithes from the land, whether seed from the ground or fruit from the tree, are יהוה's; they are holy to יהוה.
- If any party wishes to redeem any tithes, one-fifth must be added to them.
- All tithes of the herd or flock—of all that passes under the shepherd's staff, every tenth one—shall be holy to יהוה.
- One must not look out for good as against bad, or make substitution for it. If one does make substitution for it, then it and its substitute shall both be holy: it cannot be redeemed.
- These are the commandments that יהוה gave Moses for the Israelite people on Mount Sinai.